

॥ शिवाभ्यां नमः ॥
॥ आर्तिहर स्तोत्रम् ॥

- श्रीशम्भो मयि करुणा शिशिरां दृष्टिं दिशन् सुधावृष्टिम् ।
सन्तापमपाकुरु मे मन्ता परमेशे तव दयायाः स्याम् ॥ १
- अवसीदामि यदार्तिभिरनुगुणमिदमोकसोऽम्हसां खलु मे ।
तवसन्नवसीदामि यदन्तकशासन न तत्तवानुगुणम् ॥ २
- देव स्मरन्ति तव ये तेषां स्मरतोऽपि नार्तिरिति कीर्तिम् ।
कलयसिशिवपाहीति क्रन्दन् सीदाम्यहं किमुचितमिदम् ॥ ३
- आदिश्याघकृतौ मामन्तर्यामिन्नसावधात्मेति ।
आर्तिषु मञ्जयसे मां किं ब्रूयां तव कृपैक पात्रमहम् ॥ ४
- मन्दाग्रणीरहं तव मयि करुणां घटयितुं विभो नालम् ।
आक्रष्टुं तान्तु बलादलमिह मदैन्यमिति समाश्वसिमि ॥ ५
- त्वं सर्वज्ञोऽहं पुनरज्ञोऽनीशोऽहं ईश्वरस्त्वमसि ।
त्वं मयि दोषान् गणयसि किं कथये तुदति किं दया नत्वाम् ॥ ६
- आश्रितमार्ततरं मामुपेक्षसे किमिति शिव न किं दयसे ।
श्रितगोप्तादीनार्ति हृदिति खलु शंसन्ति जगति सन्तस्त्वाम् ॥ ७
- प्रहराहरेतिवादी फणितमदाख्य इति पालितो भवता ।
शिवपाहीति वदोऽहं श्रितो न किं त्वां कथं न पाल्यस्ते ॥ ८
- शरणं ब्रज शिवमार्तीस्स तव हरेदिति सतां गिराहं त्वाम् ।
शरणं गतोऽस्मि पालय खलमपि तेष्वीश पक्षपातान् माम् ॥ ९
- ॥ इति श्री श्रीधरवेङ्कटेशार्य कृतिषु आर्तिहरस्तोत्रं समाप्तम् ॥